

CHŁOPECZEK (2) *sb m*

N pl chłopczonekowie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (błędnie zamiast: chłopiczek).

Dem. od „chłop” ‘mężczyzna’ (2) :

a. *Mały chłopiec, chłopczyk (1) :* gdyż dziewczęzki rychley fie imuią mowić niżli chłopczonekowie
GlabGad A2v.

b. *Mężczyzna niskiego wzrostu (1) :*

Wyrażenie: »czysty chłopiczek« (1): Blizyeńscy Zderkowie. [...] Y tych łnadź dla ochoty Zderkámí názwáli/ Bo czyści chłopczonekowie chociaźci to máli *PaprPan L3.*

Synonimy: a. młodzieniaszek, młodzieńczyk, pacholątko, parobeczek, pucek.

Cf **CHŁOPEK, CHŁOPIASZEK, CHŁOPIĄTECZKO, CHŁOPIĄTKO, CHŁOPIEC, CHŁOPIECZEK, CHŁOPIĘ, CHŁOPIK, CHŁOPINA, CHŁOPINKA, [CHŁOŚ]**

DM